

Den næste sag på dagsordenen var:

Forhandling om økonomiministerens redegørelse af 30. april 1974 om perspektivplan II.

(Redegørelsen (nr. VI) findes i tidenden sp. 5844).

Formanden:

Efter anmodning skal jeg fastsætte en taletid på indtil 20 minutter for ordførerne i første omgang.

Per Hækkerup (S):

Jeg vil gerne først takke økonomiministeren for den redegørelse, han har givet, som på visse punkter indeholdt en bedømmelse af PP II-redegørelsen og også tilkendegivelser af, hvad regeringen forestillede sig man skulle gøre i forlængelse af det materiale, som PP II-redegørelsen er. Jeg mener, det er rigtigt, at selv om man må tage sit udgangspunkt i de problemer, som vi i øjeblikket står over for i den økonomiske politik især, og selv om det er givet, at det også er disse problemer, der i hvert fald i et vist omfang har dannet udgangspunkt for PP II-redegørelsen, så kan det næppe være meningen, at vi i dag bare skal føre en diskussion om den øjeblikkelige økonomiske politik, men netop forsøge på at anskue de øjeblikkelige problemer ud fra de langtidsperspektiver, som er trukket op i PP II-redegørelsen.

Efter at PP I-planen, som var udarbejdet på foranledning af den daværende VKR-regering, var blevet forelagt, nedsatte den socialdemokratiske mindretalsregering ikke lang tid efter, at vi var kommet til, et nyt udvalg til at udarbejde en ny redegørelse, den såkaldte PP II-redegørelse, som i modsætning til PP I-redegørelsen skulle inddrage det private erhvervslivs udviklingstendenser i sammenhæng med det, der i PP I-redegørelsen var trukket op af udviklingstendenser først og fremmest for den offentlige sektor. Nu har vi fået denne redegørelse, der er udarbejdet i et samarbejde mellem embedsmænd fra centraladministrationen og erhvervsorganisationernes embedsmænd, og jeg synes, det er en overordentlig interessant og instruktiv redegørelse, man har udarbejdet.

Redegørelsen slutter med nogle sammenfatninger og nogle konklusioner, men der er grund til at understrege, at det kun er et arbejdsmateriale, der foreligger, at der er peget på visse udviklingslinjer i det danske samfunds videre udvikling over de næste 12-15 år, at der er opstillet visse forudsætninger for, hvordan dette udviklingsforløb kommer til at foregå, og at det ikke har været udvalgets opgave at drage egentlige konklusioner med hensyn til, hvordan den politiske målsætning for denne udvikling af det danske samfund skulle være, og heller ikke med hensyn til, hvilke midler en sådan målsætning skulle virkeliggøres med. Det er de politiske myndigheders opgave at gøre dette, naturligvis i et vist omfang i samarbejde med de øvrige organisationer, der er med til at bestemme udviklingsforløbet.

Jeg har meget gerne villet understrege dette, fordi der i den offentlige debat synes at være en tilbøjelighed til at finde, at nu har PP II-redegørelsen afstukket linjerne for, hvad der skal gøres. Det har PP II-redegørelsen på ingen måde, og ingen har lov til at tage de konklusioner og den sammenfatning, der er foretaget i PP II-redegørelsen, til indtægt for en bestemt politik. Det er kun et materiale, som vi skal vurdere, og som vi skal tage som udgangspunkt for vores vurderinger, og som — det kommer jeg til lidt senere — vi bliver nødt til efter vor opfattelse at supplere, inden vi løbende hen ad vejen kan fastlægge den politik, der skal føres.

Vi har visse kritiske bemærkninger til PP II-redegørelsen og dens forudsætninger. Dette være sagt, efter at jeg altså har givet udtryk for, at vi i det store og hele synes, at det er en interessant og dygtigt udarbejdet redegørelse.

Det er rigtigt, at udvalget, der har udarbejdet redegørelsen, fik til opgave at fremkomme med en vurdering af, på hvilken måde betalingsbalanceunderskuddet kunne bringes ud af verden i løbet af nogle få år, og at der ikke i det såkaldte kommissorium for udvalget var nævnt noget om inflationsproblemet. Alligevel finder vi, at det, da den inflatoriske udvikling i løbet af de 2 år, udvalget har arbejdet, er skredet frem i et stadig stigende tempo, ville have været naturligt også at tage Danmarks andet økonomiske hovedproblem, inflationsproblemet, op